

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă“ 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
în registrul special al publicațiilor periodice.

Toată suflarea și toată făptura să laude pe Domnul

Omul, care e zidit de Dumnezeu cu voință slobodă, poate face binele sau răul, adică poate ținea sau poate călca legile pe cari ziditorul le-a pus în firea omenească.

Cu celelalte zidiri ale lui Dumnezeu pe cari le cunoaștem noi, cele văzute, nu este așa. Ele trebuie să meargă pe drumul pe care li l-a hotărât Dumnezeu dela începutul lumii, și nu se pot abate dela legile și poruncile pe carile le-a dat Dumnezeu. O piatră pe care o arunci în văzduh trebuie să cadă; râurile trebuie să curgă la vale; câmpul, dacă are lumină, căldură și ploaie, trebuie să înverzească, când locul e cu pământ roditor. Soarele răsare și apune, se face zi și noapte, tot după porunca dată de Dumnezeu dela început.

Toate lucrurile Lui cele neînsuflețite *ascultă de El*, adică urmează legile date lor de Dumnezeu. *Ele fac voia lui Dumnezeu*, și în chipul acesta se poate spune, în oare care măsură, că și ele *laudă* pe Dumnezeu, sau că se roagă lui. Ele, neînsuflețite fiind, nu fac decât să împlinescă *orbeste* porunca lui Dumnezeu, așa că nu se poate zice despre ele că au vr'o vrednicie. Dar prin această ascultare de poruncă vedem atotputernicia lui Dumnezeu și înțelepciunea lui, și așa lucrurile neînsuflețite ne dau nouă oamenilor *prilej să laudăm și să ne închinăm* lui Dumnezeu.

Nu luna sau soarele, cerul instelat sau câmpul plin de flori, ori pasările cântărețe pot lauda pe Dumnezeu, ci ele prin frumusețea și măreția lor și a legilor pe cari le ascultă *ne îndeamnă pe noi oamni* la laudă și la rugăciune.

Adevărul acesta e spus foarte limpede în Psalmul 148, în care se spune, cu privire la lucrurile zidite:

(continuare în pag. 2)

DUMINECA VIII-a DUPĂ RUSALII

Minuni de fiecare clipă

Dincolo de lacul Genezaretului, cu puterea sa dumnezeiască, Hristos Domnul înmulțește pâinile, cinci la număr și cu ele hrănește o mulțime de norod,

Și pentru că minunea să fie cât mai evidentă, Stăpânul poruncește să se strângă resturile după săturare. În văzul tuturor s'au umplut — nu cinci ci douăsprezece coșuri de fărmături.

Tu zici: Ce fericit aș fi, să pot privi și eu o asemenea minune! Eu îți spun: cumpănește ce vezi, pricepe și te bucură. Poți fi, pe dreptul, fericit căci și tu ești martor la minuni.

1) În fiecare an atotputernicia dumnezeiască înmulțește grăunțele și fructele în măsura de-a dăruii neamului omenesc întreg nu numai strictul necesar ci și prisos ce se preface în confort și comoditate.

Oare nu el face să încolțească sămânțele, să crească, să se coacă, pe toate laturile pământului? Nu-i aceasta o minune pe cât de strălucită pe atât de nevădită în seamă? Câți o apreciază, câți mulțumesc lui Dumnezeu din toată inima?

Să ne hotărîm fiecare: în viitor înainte de mâncare îmi voi ridica inima și gândul către Acela, din a cărui mână generoasă primesc hrană și beaură pentru trup. Voiu cere binecuvântarea Lui. După ridicarea dela masă îi voiu mulțumi cu căldură.

2) Minunea din țara sfântă a închipuit minunile de fiecare clipă de sub ochii noștri. Dacă ne gândim la întreg întinsul pământului voim admite că pâinea euharistică se săvârșește în orice minut.

Rotația globului pământesc face să fie dimineață (timp de liturghie) când la noi e seară sau noapte. Prezența lui Isus sub vălul acestei pâini se înmulțește în atâtea locuri, câte posed altare de jertfă liturgică. Mai mult: pe acelaș altar în fiecare părticică de Cuminecătură e de față Hristos gata să deie audiențe, să mângăie pe cei mârniși, să susțină curajul celor slabi, să sporească rezistența celor ispitiți. Dar oare câți răspund așteptărilor și planurilor lui pline de iubire?

În câte locuri val dimpotrivă, este părăsit, uitat, nesocotit **ca în pustie între bolovani**?

Cu toate acestea El nu-si retrage darul. Noi să răspundem cu iubire lucrătoare Dragostei Lui.

În fiecare lună, cu frică, cu credință și cu iubire să ne apropiem de pâinea euharistică și să o primim.

În fiecare zi să-l vizităm; când trupește nu ne stă în putință, barem cu gândul să alergăm la masa Lui. Și să-i zicem cu zmerenie: Isuse, vino în chip Spiritual în inima mea, stăpânește-o, eu ți-o ofer!

P. TEOFIL

Un drum ș'o rugăciune

M'am strecurat pe lângă un grup de cetățeni care îmi făcea impresia că este o adunătură de pierdevară, și în lipsă de ocupație, pun țara la cale.

Trăgând cu urechea auzii:

— Tu mergi și anul acesta? Se adresă unul dintre ei, unui tovarăș cu aparență simplă — pe hainele cărui se vedea pra-

ful trudniciei.

— Sigur că merg, dacă-mi ajută Dumnezeu. Căci în toți anii am fost și n'aș rămânea cât timp îmi ține Dumnezeu sănătatea.

— Dar îi cam departe zise unul a cărui față ciupită de vărsat î-l făcea, respingător. Voiu merge cu trenul căci nu-i

asa scump.

— Vrei să mergi cu trenul? Doar eu sunt la calea ferată și nu mă costă numai 2 Lei dus și întors și tot nu mă duc căci cu mult e mai frumos și mai creștinește să mergi pe jos.

— De ce?

— Pentru că toată ziua ostentimes pentru trup, iar pentru suflet, barem odată în an.

— Că bine zici; atunci plecăm toți odată.

Mi-am dat seama că era vorba de peregrinajul la Mănăstirea Nicula.

M'a surprins faptul că, acești sărmani rătăciți în mizerii și necazuri, caută cu atâta însuflețire, mângăierea în acest peregrinaj care se apropie.

— M'am gândit cât de minunat și creștinesc este lucrul care-l pun la cale. Atunci în grupuri cu rudenii și copii, cu merinde în traistă și cântând laudă, lui Dumnezeu și Maicii Sfinte își vor îndrepta pașii spre acest sfânt lăcaș. Acolo, glasul lor de rugă și cântare se v'a uni cu al mulțimii adunate.

Mă gândesc că vor dezbrăca pentru o zi haina grijelor trecătoare și inimele lor se vor deschide pentru ca Isus să-și găsească lăcaș în ele. Și-mi vine să mă însoțesc cu ei.

Flacăra bucuriei, de a avea o ocazie ca să se îndrepte spre mângăiere, palpăia în ochii lor tulburi. Fața lor luminată de candela credinței, m'a făcut să-mi pară altfel ca și când m'am apropiat de ei.

Am simțit o tremurare ușoară și ceva a intrat în inima mea.

Am plecat capul și m'am depărtat încet.

În mintea mea s'a făcut lumină și am început să-mi dau seama că aceștia sunt mai fericiți decât alți fericiți; căci vor face un drum sfânt ș'o rugăciune caldă care le va asigura mântuirea de veci, dacă vor rămânea statornici în viață pe căile Domnului.

G. B. Sântioneanu

Toată suflarea și toată făptura să laude pe Domnul

(continuare din pag. 1-a)

„Lăudați-L soare și lună, lăudați-L toate stelele luminoase!

„Lăudați-L ceriurile ceriurilor, și voi ape cari sunteți mai pe sus de ceriuri!

„Să laude numele Domnului, căci El a poruncit și au fost făcute.

„Le-a întărit pe veci de veci; le-a dat legi și nu le va călca.

„Lăudați-L pe Domnul cele de jos de pe pământ, bălauri de mare și adâncurile toate;

„foc și grindină, zăpadă și ceață, vânturi năpraznice, cari împliniți poruncile Lui.

„Munți și dealuri toate, târâitoare și pasări înaripate“.

Toate acestea laudă pe Dumnezeu *nu cu știința sau cu voința, ci întrucât țin legile datelor de ziditorul, și prin măreția acestor lucruri minunate care nu iasă din legea dată de Dumnezeu, ne arată nouă celor ce înțelegem și putem să cunoaștem pe Dumnezeu, nemărginirea, puterea, înțelepciunea Lui.*

ION AGĂRBICEANU

PENTRU INIMA COPIILOR

Fericită moarte!

Demult, în țara japonezilor, păgânii, au început o prigoană orăncenă împotriva creștinilor care erau botezați de către preoții misionari care vesteau cuvântul evangheliei în aceia țară.

Odată au fost prinși mai multe familii de creștini și aruncați în temniță, iar după ce i-au bătut i-au lăsat zile întregi ca să rabde de foame. Au început ca să-i schingiuiască, tăindu-le urechile. Au fost puși la diferite chinuri grele numai ca să se lepede de legea lui Hristos. Dar toate au fost în zadar.

Intre acești nenorociți, printre alți copii, era și unul cu numele Toma. Acesta era abea în vârstă de 11 ani, și la conducătorul păgânilor i s'a făcut milă de el văzându-l cu câtă bărbăție îndură toate chinurile.

L-a luat de o parte și i-a spus că-l face fiul său — căci acesta n'avea nici un copil — și va avea bani mulți moșii întinse și servitori nenumărați, dacă se va lăsa de legea lui Isus.

— Ce-mi vor folosii toate bunurile care mi-le dai? Dacă părăsind pe Hristos, voi pierde fericirea vecinică, răspunse Toma. Și în aceiași zi fu omorât împreună cu ceilalți.

Să nu uitați, cât de mult, a iubit Toma pe Isus. Mic, numai de 11 ani, dar mare în credință, el a primit după dragostea lui răsplata răsplăților — fericirea vecinică.

M. Moșu

Ce este Euthanasia?

Cuvântul Euthanasie rezumă principiul *omorului din milă*. Milă față de bolnavii cuprinși de vre-un morb incurabil și dureros, milă față de cei răniți mortal, față de nebunii furioși ș. a.

Starea lor cere — pe dreptul — dela mila deapropelului să fie ușurați de chinuri prin omor. Așa cred neopăgânii și puțin-credincioșii.

Spre pildă. Se spune că la Curtea cu jurați din Londra ar fi fost achitată, stenografa Muriel care a recunoscut că (din compătimire) — omorise pe mamă-sa, greu bolnavă de paralizie progresivă, dându-i fără să știe victima, în prăjituri, mari cantități de veronal.

Alt exemplu: tinărul Richard Corbett ucide cu revolverul pe mamă-sa care suferea de cancer. Și pe el, judecătoria de Draguignan (Franța) îl achită în 1929. Dar oare Dumnezeu achită?

Un creștin luminat nu poate vedea în aceste fapte decât rățaciri de osândit. Porunca dumnezeiască, a cincea din decalog spune scurt și cuprinzător; *Să nu ucizi!* Nici pe tine, nici pe altul. Nici atunci când ți-o cere un bolnav în chinuri groaznice. Stăpânul vieții este Dumnezeu. Ziditorul care a dat-o, singur El are dreptul să o ridice. În clipa hotărâtă de înțelepciunea Lui nemărginită.

Porunca aceasta ar fi motiv îndestulitor ca nici măcar să nu aprobăm în discuții pe cei ce apără o asemenea greșală urită. Totuși va fi folositor să mai înșirăm motive cari opresc și osândesc uciderea din milă a greu bolnavilor.

Durerea este pecăt de neplăcută trupului pe atât de folositoare sufletului. Sfinții toți au iubit și laudat suferința. Nu suntem noi oare ucenicii Răstignitului chemați să-l urmăm prin purtarea cu răbdare mântuitoare a crucii noastre?

Nu numai ei, eroii credinței, ci și alții mai prejos au preamărit durerea (vezi Fr. Coppée „La Bonne Souffrance“.

Aurul în foc se lămurește. Ferul în foc scapă de rugină. Omul în dureri se curăță de patimi și păcate. Efect pe care l-au observat până și păgânii cei vechi. Scrie Plinius cel Tânăr: „Suntem mai buni când suntem bolnavi“. Și explică de ce. Bolnavul nu este robul plăcerilor animalice. Nu caută banii sgârbeniei. Nu dorește mărire. Vede că nu-i zeu nemuritor ci creatură slabă. Nu pizmăiește pe cei încărcăți de onoruri. Nu-și batjocorește adversarii. Un singur gând îl stăpânește pe bietul

CA SĂ-ȚI CUNOȘTI RELIGIA

morbos: să ajungă sănătos, liniștit, fericit.

Operația dureroasă a chirurgului asupra trupului n'a reușit. Operația neplăcută, umilitoare a durerii asupra sufletului păcătos nu va reuși nici ea? Nu va scăpa sufletul pătat de amara și veșnica scrâșnire a dinților?

Mulți răufactori în strâmtoarea torturilor poliției, își recunosc fapta săvârșită. Nenumărați păcătoși îndărătnici sub apăsarea îndelungată a boalei își mărturisesc suspinând rățacirea: *am greșit! Pecavi! Doamne iartă-mă! Parce Deus!* Din vina mea, din vina mea! *Mea culpa, mea culpa!*

Să predau astfel, trăind, milei dumnezeiești. Și scapă de rigorile Dreptății ce-i așteaptă pe cei nepocăiți (impenitenți).

Nici în cazul că lăsăm la o parte interesele sufletului hărăzit să se mântuiască, cauza euthanasiei nu poate fi susținută.

Medicii sunt apărătorii vieții nu protagoniștii morții, a nesimțiri. Boala e scăderea vieții. Moartea e stingerea vieții. Când îi lipsesc medicului mijloacele de-a *reîntregii* vieța, rămâne totdeauna dorința de-a o menține așa scăzută cum e în boală. Nici decum s'o stingă. E prostească lozinca: Ori totul ori nimic.

Să nu se uite apoi că sentințele medicale ce osândeau la moarte pe unii pacienți de multe ori n'au fost executate. Elementele și acțiunile menite să vindece de câte ori nu izbutesc? Tot așa dau greș calculările asupra factorilor producători de moarte.

Nici repararea, nici ruina definitivă a sănătății nu pot fi prevăzute cu certitudine (siguranță) absolută. Până și noi profanii medicinei cunoaștem cazuri când pacienții trimiși de către doctori vestiți ca să moară în familie, s'au încăpăținat din darul lui Dumnezeu să mai trăiască ani mulți și fericiți.

Peste orice considerații, euthanasia este combătută de cinstita înțepretare a poruncii lui Dumnezeu: *Să nu ucizi!*

T. HERINEANU

N. R. — Acest articol nu este scris pe înțelesul poporului dar de oarce între abonații noștri avem și de cei ce pricep articolele scrise într'o formă mai înaltă, l-am lăsat așa cum ni-l-a trimis autorul.

Cititorii cu mai puțină carte să fie liniștiți că nu vom publica mai mult de un articol într'un număr, în forma aceasta.

ÎN DRUMUL VIEȚII

Intreabă-te: Oare sunt eu ceea ce ar trebui să fiu?

Sunt eu creștin adevărat? Este mulțumit oare Domnul cu purtarea mea? Dacă în clipa de față ași fi pe patul morții, aș putea privi cu sufletul liniștit moartea în față?

Pune munca cinstită pe primul plan al vieții tale și nu vei simți niciodată amarul și greutatea vieții.

Desleagă baierile inimi tale, și lasă să între în ea iubirea cea adevărată și atunci îți va părea lumea frumoasă iar fericirea nu te va părăsi.

Fă-ți din legea Domnului un scut și nici o săgeată otrăvită, aruncată de vânătorii de suflete, nu te va putea atinge.

În ori și ce suferințe, gândește-te la cei care suferă mai mult ca și tine și la cei care au suferit și atunci cu mult îți va fii mai ușoară suferința.

AVIZ

Și anul acesta — de ziua Sfintei Mării Mari — va pleca la Mănăstirea Nicula pe jos un grup de pelerini din Cluj.

Acesta va fi bine condus și organizat. De aceia, persoanele cari doresc a participa sunt invitate să vină la întrunirile ce se țin în acest scop zilnic dela orele 6 până la 7 după masă în sala festivă a Episcopiei din Calea Moșilor Nr. 22. pentru credincioșii din centrul Clujului, iar dela orele 7 până la 8^{1/2} în Biserica Bunei-Vestiri din Str. Chintăului 51 pentru cei din parohia VI-a.

Cine poate, va venii zilnic; iar cine nu, va venii în zilele în cari are timp.

La aceste întruniri se vor face rugăciuni cântări și învățături creștinești. Atunci se vor face și anunțurile pentru pelerinaj.

Plecarea va fi Sâmbătă în 13 August dimineața la orele 6 precis din Biserica Buna-Vestire din Cluj. La orele 5 în aceeași Biserică se va celebra sf. liturghie pentru grupul de pelerini, la care sunt invitați toți participanții să se împărtășească. Dela ore 4^{1/2} vor fi preoți la dispoziția pelerinilor pentru acei cari ar dori să se și mărturisească.

Duminecă între orele 8 și 9 se va sosi la Gherla, unde pelerini vor asista la sf. Liturghie și se vor împărtăși.

Din Gherla spre Nicula se va pleca sau pentru a ajunge la liturghia de 11 ore sau numai la vecernea de ora 4. Va depinde de timp și de împrejurări. Programul întoarcerii va fi stabilit la Mănăstire.

SFÂNTA MĂNĂSTIRE DELA NICULA

Satul Nicula cu vestita mănăstire ce îi poartă numele, a ajuns cunoscut în întreg Ardealul. Este așezat la câțiva kilometri de orașul Gherla, în județul Someș. Din Gherla urcând un deal se vede satul în fundătura unei văi destul de adânci, împrejmuit de dealuri înalte cu pământ galben

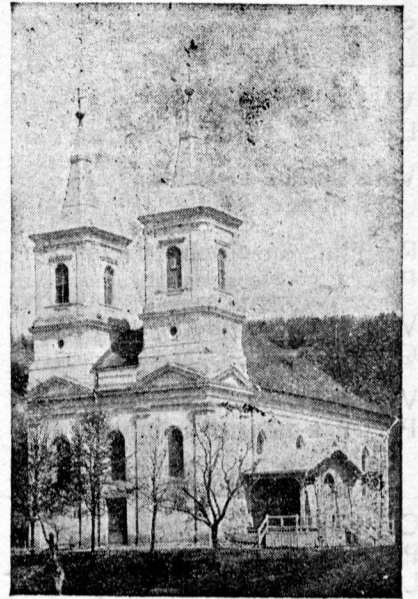

Excelența Sa Episcopul predicând mulțimii la Nicula

Icoana făcătoare de minuni dela Nicula

spre biserică unii din evlavie alți din curiozitate. De fapt s'a constatat că era o minune adevărată. Biserica era tixită de credincioși ce nu mai conțineau cu rugăciunile, sporite mereu de

Mănăstirea nouă

sărăcăcios. Mici pâlcuri de pădure sunt respirate pe creste.

Locuitorii sunt toți români uniți deși cam săraci din pricina pământului neroditor, totuși au gospodării îngrijite.

Mulți se ocupă cu comerțul ambulant, mergând din sat în sat cu icoane, chipuri sfinte, lumânări, cărți religioase populare etc. Mai de mult se ocupau cu zugrăvitul icoanelor sfinte. Și azi se văd astfel de icoane în unele biserici mai vechi din Ardeal.

Numele acestui sat se trage de la un vechiu pusnic cu numele Niculae, care ar fi trăit prin aceste locuri, pe la anii 1300. După cum adevăresc documentele, mai multe familii din acest sat, au avut privilegii și rang de nobili dobândite în urma faptelor distinse în serviciul dieriișilor principii ai Ardealului.

Spre mănăstire

Din sat în partea de răsărit, după ce urci un povârniș destul de repede, pe vreme ploioasă (adevărată caznă, pe un podiș ridicat deasupra satului, în prelungirea unei coame de deal, jungi la mănăstire. Biserica este clădită la marginea unei păduri de fag și stejar, în spre răsărit dealurile o încing ca un fel de brâu. Clădirea este făcută prin anii 1875—79 de un arhitect italian, sub conducerea profesorului de teologie Mihail Ivașco.

Alături de mănăstirea nouă este vechea mănăstire de lemn cu un mic turn ascuțit. Este făcută de groful Corniș dela Benediug, pe la anii 1700.

Deși azi nu se servește liturghie în ea totuși credincioșii îi arată mare cinste, sărutând altarul și pereții, acestui sfânt și

vechiu lăcaș.

Lângă mănăstire sunt locuințele și chiliile pentru călugări. Mai nou este construit un pavilion de lemn, pentru adăpostirea pelerinilor pe vreme ploioasă. Este foarte larg și trainic putând adăposti mai multe mii de credincioși. Lângă mănăstire s'a construit un altar în liber, unde la praznicul Adormirii Maicii Domnului—15 August, cu ocazia marelui pelerinaj — sf. liturghie se servește sub cerul liber, pontificând P. S. S. Episcopul.

Icoana făcătoare de minuni

Biserica mănăstirii este foarte frumoasă și înafară și înăuntru. Pe iconostas deasupra ușii împărătești, este icoana veche, făcătoare de minuni, care a adunat în jurul ei evlavie atâtor creștini din acest colț de țară, și care a făcut faima acestei mănăstiri și a satului. Ea se poate ridica și lăsa în jos, pentru a se putea apropia de ea credincioșii dornici de a-și arăta cele mai înflăcărâte simțeminte ce le au față de Maica Domnului. În fața icoanei credincioșii evlavioși sunt cuprinși de adevărate transporturi sufletești de iubire și simțire. Se unesc cu cetele îngerești, în a-i împleti frumoasa cunună de laude ce o merită Presfânta Fecioară. Fiecare își descoperă sufletul, cerșind un ajutor în necazurile sufletești sau trupești.

Obârșia Icoanei

Icoana făcătoare de minuni a fost zugrăvită de un preot cu numele Luca, din Iclodul Mare pe la anii 1680. Pe atunci mulți preoți se îndeletniciau cu zugrăvirea icoanelor. Din felul cum sunt prinse și exprimate trăsă-

turile pline de frumusețe și evlavie, se dovedește cucernicia acestui preot.

Preotul Luca vându această icoană unui nobil Ioan Cupșa, din a cărui familie se mai găsesc și azi urmași în sat. Acesta dăruie icoana bisericii parohiale din Nicula. — Icoana e pictată pe 2 bucăți de scândură lipite.

Fața Maicii Domnului exprimă o bunătate și gingășia de mamă, cum nici cel mai mare pictor n'ar putea-o reda mai desăvârșit. Ochii preacuratei din ori care parte i-ai privi, se pare că te urmăresc plini de blândețe și bunătate.

Lăcrimarea Icoanei

Icoana așezată fiind în biserică din Nicula, a început a fi venerată de credincioși într'un mod deosebit. Frumusețea ei deosebită atrăgea multă lume din satele din jur.

În urma multor războaie și năvăliri turcești, sărăcia crescuse într'un mod îngrozitor în întreg Ardealul. Împăratul Leopold alipind Ardealul, a așezat garnizoane în toate orașele. Astfel de garnizoane erau în Dej și Gherla. În iarna anului 1694, câțiva soldați nemți din regimentul Hohenzollern dela Gherla, vizitează în ziua de 15 Februarie, biserică din Nicula cu icoana aceasta. Cum priveau admirând icoana în formă răsăriteană mare le-a fost mirarea văzând lacrimi adevărate în ochii Preasfintei Fecioare. Icoana plângea. Numai decât cazul a fost descoperit preotului Mihai, parohul comunei. Această știre fiind minune, s'a lăsat ca fulgerul în sat și în împrejurimi. A început poporul: bărbați, femei, copii tineri bătrâni, români, străini a năvăli

această minune neașteptată. Lăcrimarea a ținut dela 15 Februarie 1694 până la 12 Martie acelaș, an.

Tradiția susține că toți acei care au fost să vadă icoana lăcrămând, au dobândit ajutoare însemnate din partea lui Dumnezeu. Așa nici unul n'a murit în războiul cu Turcii, mai mulți din ei s'au vindecat de diferite boli de cari sufereau.

Între vizitatori au fost autoritățile civile și militare: Groful Corniș dela Benediug și căpitanul Vanner comandantul garnizoanei Dej. După o cercetare minuțioasă, s'au convins că nu este nici o înșelăciune. Insuși căpitanul Vanner a șters de mai multe ori lacrimile cu batista. Acestea toate au fost întărite cu jurământ de numeroși martori oculari.

Groful Corniș, peste voia poporului, a adus icoana la capela castelului său din Benediug (lângă Dej). În timp ce icoana era transportată în procesiune în cântări și onoruri civile și militare poporul român plângea, văzându-se despoiat de această comoară prețioasă, de către stăpânirea străină.

Archiepiscopul r. catolic institui o comisie care dovedi oficial minunea făcând cuvenitele procese-verbale semnate de numeroși martori.

Sătenii fiind nemulțumiți pentru că le-a luat icoana — s'a ivit proces între ei și grof. Ajungând cauza până la Curtea din Viena, aceasta hotărî să se așeze icoana într'o biserică anumită pentru a o putea cinsti toți creștinii. Hotărîrea mulțumi pe toți. Groful a zidit vechea mănăstire care se vede și azi, iar în 1879 se zidi cea nouă, în care s'a așezat icoana pentru a fi cinstită.

V E R S U R I L A P R O C E S I U N I

Vino, suflete, pornește...

Vino, suflete, pornește
Și de drum te pregătește.

O Isuse, o Hristoase
Primește-ne ruga noastră, Isuse.
Ruga noastră o primește
Și raiul ni-l dăruiește, Isuse.

Lasă casa părintească,
Lasă grija cea lumească.

Și te pregătește-acum
La al sufletului, drum.

Vino suflet păcătos
Lângă crucea lui Hristos.

Vino suflete și plânge
Când îl vezi scaldat în sânge.

Restignit, în chinuri grele
Pentru a tale greșele.

Vezi sărman sufletul meu
Cum moare Isus al tău.

Vezi cum moare cu iubire,
Pentru a noastră mântuire.

Cu cântare de mărire...

Cu cântare de mărire
Plecăm azi la mănăstire.
Lăudăm pe Maica Sfântă,
Pe Fecioara cea mai blândă,
Pe vergura iudurată
Ce din veci e lăudată,
Cerând a ei îndurare
Preasfânta-i ajutorare,
Când în cale ostenim
Din suflet la ea gândim,
Inima la ea ne sboară,
Cei ce suntem cu povară,
Cu greutăți, cu păcate,
Și cu suflete pătate.
Unde-i loc de odihnire,
Cerem a ei stăpânire,
Căci ea-i care ne 'ntărește
Când soartea ne prigonește,
Maica Sfântă ne ridică
Când ne aflăm în ispită.
Când l'al ei loc sfânt sosim,
Cu toții întinerim,
Osteneala grea uităm,
Pe Fecioara lăudăm.

Marie Sfântă Fecioară..

Marie sfântă Fecioară
Gândul meu la tine sboară,
Ruga mea la tine pleacă
Să-mi fii îndurată maică,
Cererile să-mi primești
Tu dulce mă grijești,
In toată clipa cea grea
Tu ai să fii lumina mea:
Când voi fi în zile grele
Tu să mă ferești de rele,
Și întru a mea vieață
Tu să-mi fii mie povață.
In ostenele și'n lucruri,
Cu darul tău să m'ajuturi.
Când voiu fi'n clăătorie,
Fii cu mine o Marie.
Scutește-mă zi și noapte,
Dela pagubă mă scoate.
Nu lăsa ca'n pașii mei,
Să întâmpin oameni răi.
Ferește-mă de dușman,
Că tu ești al meu liman.
De moarte neașteptată,
De boală necugetată.
De primejdii stricătoare,
De gând rău și de 'nchisoare.
Și de orice supărare,
De pizmaș, de zile-amare
Marie! lăudat nume,
Cel mai dulce de pe lume,
Ascultă a mea rugare,
Cere-ne la toți iertare,
Dela Hristos, Fiul tău,
Și veșnicul Dumnezeu.
Sănătate să ne dee,
Scârba dela noi s'o iee.
De iad să ne mântuiască,
De chinuri să ne ferească;

Ascultă-ne dar, Marie,
Că de acea ne rugăm ție.
Ruga noastră o înalță,
La a lui Dumnezeu față.
La tronul lui Dumnezeu,
Și unul Sfânt Fiul tău.
Fii dar Maică 'ndurătoare.
Pentru noi toți rugătoare.
Cari pe tine te rugăm,
Și'ntr'ajutor te chemăm.

Veniți toți creștinilor

Veniți toți creștinilor,
Tineri și bătrânilor,

Veniți ca să glăsuim
Pe Fecioara s'o mărim Marie

Care aici pe pământ
A născut pe Fiul sfânt.

Maică sfântă Preamărită
Ne ferește de ispită

Pre noi cei ce-ți strigăm ție
Bucurate O Marie!

De îngeri ești lăudată
Maică sfântă precurată,

Roagă sus pe Dumnezeu
Roagă și pe Fiul Tău

Nouă să ne dăruiască
Împărăția cerească,

Ruga mea primită fie
Ori când mă voi ruga ție,

Și'n toată vieața mea
Tu să fi povața mea,

Și'n a mea călătorie
Tu să-mi fi mie soție,

Ferește-mă de nevoi
De vrăjmași, de oameni răi.

De boale rele cumplite
De primejdii negândite.

Ferește-mă de vrăjmași
De năcazuri, de pizmași.

Dă-ne la toți sănătate
Și iertare de păcate.

De tot răul ne ferește
Și raiul ni-l dăruiește.

Maică sfântă Precurată
Păcatele ni-le iartă,

Te rugăm sfântă Fecioară
Fii cu noi ori în ce oară.

Ruga noastră o primește
Și de iad ne mântuiește.

Noi ție ne cucerim
Nu ne lăsa să perim.

Marie sfântă curată

Marie sfântă curată!
Fii acum nouă 'ndurată.
Că din oara ce-am născut
Puțin bine am făcut.
Ci mai mult păcate grele
Tot felul de fapte rele,
Unii după avuție
Umblă, nu se roagă ție.
Asudă, agonisesc,
Iar de suflet nu gândesc.
Nu vreau să se mântuiască
Și raiul să-l dobândească.
Și cât pe lume trăesc,
La Tine nu se gândesc.
Isus nu le vine'n mințe
Și nici nu-l roagă ferbinte.
Fac rele nenumărate
Să cufundă în păcate,
Nu gândesc că vor să moară
Și în mormânt se pogoară.
Bogăție pământească
Agonisesc, nu cerească.
Păcate peste păcate
Și rele nenumărate.

In toată ziua făcând
Pe Dumnezeu supărând.
Cum se naște cum greșește
Și nu se mai pocăește,
Cel sărac s-ar ruga ție
Nu poate de sărăcie.

N'are vreme să grăiască
Lui Isus să-l miluiască.

Noi Marie Te rugăm
Cu glas dulce i-ți strigăm

Ca să rogi pe Fiul Tău
Pe al nostru Dumnezeu.

Ca dup'a noastră mutare
Să ne dea dar și iertare.

Și de iad să ne ferească
Raiul să n'il dăruiască.

Noi toți, Maică, Te rugăm
Din inimă suspinăm.

Dela noi ruga primește
Pe Isus îl îmblânzește.

Roagă-l să ne dăruiască
Împărăția cerească.

Versul judecării

Ziua cea de judecată
Când nouă ne va fi dată.

Trămbița va suna tare
Dela munte până la mare.

Vii și cei din morminte
Cu toții vor sta 'nainte.

Așteptând cu mult fior
Pre al lumii creator.

Și vor cugeta în sine
Oare ce va fi cu mine.

De-am făcut bine ori rău
Azi toate le aud eu,

Spuse la toți cu glas tare
De judecătorul mare.

Atunci pe neașteptate
Vor fi toate clătinate.

Și lumeasca omenime
Va privi spre înălțime.

Văzând nouri luminati
De mulți sfinți încunjuți.

Pe care cu 'nfiurare
Va veni Judele mare.

De sfinți îngeri însoțit
Ca un Domn ceresc mărit.

Și cărțile se vor pune
Și faptele se vor spune.

La cel drept ori păcătos
Prin dreptul jude Hristos.

Nu va fi deosebire
După rang după mărire.

Împărații ori soldații
Cu toți vor fi judecați.

Plâns, suspin, durere mare
Va fi, și multă oftare.

La omul de ori ce stare
Caci va fi grea judecare.

Atunci judele Hristos
Din divanul cel pompos

Va răspunde judecată
La tot omul deodată.

Și cu mare îngrozire
Va face o despărțire.

Punând pe cei buni de-a dreapta
Le va și supune răsplata.

Va zice cu ton plăcut:
„Veniți drepti, că a-ți făcut

Fapte mie spre plăcere
Mergeți toți la mângâiere“.

Cătră ceia răi Hristos
Va zice cu ton fricos:

„Duceți-vă dela mine
Că n-ați făcut nici un bine,

Mergeți în foc pe vecie
Cu diavolul de soție,

Că așa a-ți meritat
După fapta ce-ați lucrat.“

Dreptii, vor porni pe cale
La trai sfânt și desfătare.

Păcătoșii cu suspin
Către ladul cel de chin.

Și nu se poate descrie
Durerea ce o să fie.

Când tatăl de fiul său
Se va despărți cu greu,

Mama cu fica 'npreună
Iși vor lua ziua bună.

Frați cu frați pătrunși de jale
Ruga-se-vor de iertare.

Soră cu soră'n durere
Vor plânge că trebe a mero,

Amic de amicul său
Se va despărți cu greu.

Despărțirea va fi mare
Cu plâns și mare oftare.

Toți plini de amărăciune
O cum nu se poate spune.

Doamne dă ca noi atunci
Să fim departe de munci.

Cu cei drepti în desfătare
Să-avem și noi mângâiere.

Cu toții să ne veselim
Și pe Domnul să-l mărim.

Toată inima creștină...

(La Sfântă-Maria mare)

Toată inima creștină,
La Mănăstire să vină.
Să vedem marea minune,
Care om n'o poate spune.
Să vedem un lucru mare,
Cum doarme fără suflare.
Maria, Maică plăcută,
Care azi la cer se mută.
Dela cer până 'n pământ,
Cete mari de îngeri sunt,
Lumină din cer s'arată,
Uunde zace Maica sfântă.
Și cete mari de îngeri,
De Hruvimi și Arhangeli.
S'au coborât pe pământ,
Ca să ducă trupul sfânt.
Pe Maria, Maica sfântă,
Către care lumea cântă,
Să se roage pentru noi,
Cei ce suntem în nevoi,
Rugăciuni sfinte curate
Pentru cei ce-s în păcate.
Prinoase de îmblânzire
Pentru cei ce-s în pierire.
Pentru cei ce ne urăsc
Și cari bine ne voiesc,
Și pe Dumnezeu cinstesc,
Pentru cei cu îndurare,
Și altora-s cu iertare.
Maică Sfântă și îndurată
Fii de noi toți lăudată.

Plecarea dela mănăstire

Maică, tu ne-ai ajutat
De-am făcut ce ni s'a dat.

Ne-am ușurat sufletul,
Ne-am îndreptat umbletul.

Împăcați cu Dumnezeu
Și nutriți cu Fiul tău.

Intorcându-ne spre casă,
Te mărim Fiică aleasă.

Încălziți de-a ta iubire,
Noi plecăm din mănăstire.

În suflet ducem credință,
Dragoste și pocăință.

În inimi ducem tărie
Și cerească bucurie.

Nici odată n'om uita
Marie dragostea ta,

Ci ne vom ruga mereu
La Maica lui Dumnezeu.

In editura „VIEAȚA CREȘTINĂ“ au apărut 5 bronșuri cu cântări religioase, între care se găsesc și acestea. Fiecare bronșură costă 3 lei.

16.

12 ani în ghiarele adventismului

de IOAN FLOREA
fost misionar adventist

Neisprăvita Comedie

O adunătură de făcători de rele, ca un arc își încordează limbile lor pentru minciună și se întăresc pe pământ prin nedreptate, căci trec dela rău la rău și pe mine nu mă cunosc, zice Domnul (Ieremia 9,2-3).

Luna Iulie 1844 — miezul nopții al întunecului adventist — a sosit. Alți îngeri apar. Iată cum descrie E. G. White despre venirea și lucrarea lor: „Isus a însărcinat pe alți îngeri să sboare repede, spre a reînșufleși și întări credința poporului Său și a-l pregăti pentru a înțelege solia îngerului al doilea și mișcarea importantă care trebuie să aibă loc în cer. Eu — E. G. White — văzui că acești îngeri primă mare putere și multă lumină dela Isus și au sburat repede la pământ spre a-și aduce la îndeplinire însărcinarea lor, de a da ajutor îngerului al doilea în solia sa. Când îngerul strigă: „Iată Mirele vine; ieșiți spre întâmpinarea Lui!“ o lumină mare străluci asupra poporului lui Dumnezeu“ Experiențe și Viziuni 143 III.

„Strigătul puternic prezent în privința timpului începu cam pe la jumătatea lui Iulie 1844; el s'a răspândit cu mare repeziciune și putere și a fost călăuzit de așa descoperiri ale Spiritului cum niciodată n'am văzut în anul 1843“ 1* „Aceasta era strigarea miezului-nopții, care dădu putere soliei îngerului al doilea. Ingeri din cer fură trimiși, spre a trezi pe sfinții descurajați și a-i pregăti pentru marea lucrare ce le stă în față. Ingerii fură trimiși la sufletele umilite și devotate, ca să le îndemne să ridice strigarea: „Iată Mirele vine; ieșiți spre întâmpinarea Lui!“ Ei fură însărcinați să ducă cu grabire strigătul, și să vestească solia în puterea Spiritului Sfânt, deștepând pe frații lor descurajați“ 2* „Lumina îngerului pătrundea pretutindenea prin întunec“ 3*, „Isus era cu dânsii și ei se bucurau în lumina feței Sale. Ei fură pregătiți pentru a primi solia îngerului al doilea“ 4*. „Acei cari primiseră solia erau înfășurați într'un nour de strălucire“ 5*: 1* Solul Misionar IV Nr. 3-4 p. 35 I; 2* Experiențe și viziuni 137 IV; 3* Idem 143 III; 4* Idem 137 I; 5* Idem 144 I;

Până aici am văzut că adventiștii în frunte cu prorocita lor minciunoasă E. G. White, au făcut atăta paradă de expresii în cari își laudă îngerii lor, încât cei ce nu le știu fățarniciile prin cari duc în eroare, cred că tot ce spun ei este adevărat. Dar vine sfânta Scriptură și le descoperă toate urăciunile lor și zice: *Pe nelegiuit însăși fărădelegile sale îl vânează și în însăși funiile păcatelor sale se prinde.* Proverbele 5,22.

Iată cum se prind și se descoperă profeții mincinoși. E. G. White zice, că: „Isus a însărcinat pe un înger puternic, să se coboare și să înștiințeze locuitorii pământului, spre a se pregăti pentru a doua Sa venire“ 1*. „Isus a însărcinat pe alți îngeri să sboare, spre a reînșufleși și întări credința poporului Său și a-l pregăti pentru a înțelege solia îngerului al doilea și mișcarea importantă care trebuie să aibă loc în cer“ 2*. Apoi zice, că „vestirea Evangheliei nu e dată în însărcinarea îngerilor, ci a oamenilor“ 3*, căci cuvântul, „înger“ însemnează „sol“ sau „trimis“ 4. În adevăratul înțeles acești îngeri sunt conducătorii adventiștilor 1*. Experiențe și viziuni 142 I: 2*.

Idem 143 III; 3* Marea luptă 369 IV; 4* Explicația Apocalipsului de reformiși 179 I.

Prin urmare, dacă „îngerii“ despre care vorbește E. G. White cu atăta îngâmfare nu sunt îngerii adevăraților Dumnezeu din cer, atunci cu siguranța că nici acel Isus care i-a trimis pe acești „îngeri“, nu este adevăratul Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu. Nici cerul din care i-a trimis nu este cerul cerurilor, unde tronează Dumnezeu-Tatăl și unde Isus Hristos stă de-a dreapta lui, ci acesta este „văzduhul unde locuiesc duhurile necurate“ 1* Acolo locuiesc dumnezeii tuturor sectarilor cu întreaga lor organizație. De acolo vin astfel de îngeri și intră în conducătorii sectari, și în nenorocitul popor, 1* Efeseni 6,12,

Iată ce zice unul dintre nenumărații îngeri adventiști, George Storres: „Iau condeiul meu cu un simț pe care niciodată mai înainte nu l-am avut. Fără îndoială, după convingerea mea, ziua de 22 Oct. 1844, va fi o mărturie despre arătarea Domnului nostru Isus Hristos pe noi și cerului“. 1*. Acest fior a străpuns multe inimi cari s'au lăsat duse în eroare prin profețiile mincinoase că: „Domnul Hristos va veni la 22 Oct. 1844“ 1* Solul Misionar IV. Nr. 3-4 p. 34 IV.

Ingerii adventiștilor sunt din nou pe piciorul de plecare la jafuri. Și-au înșeuat caii și au plecat călări înfuriați ca și niște balauri. E miezul nopții sau culmea nebuniei prorocilor mincinoși Ioseph Wolff și William Miller. Caii loviți fără un pic de milă de către cruzii servi ai iadului, nechezau din răspuțeri. Tropotele cailor amestecate cu urletele acestor oameni netemători de Dumnezeu, pătrundea la urechile oamenilor ca niște tunete. Acești răufăcători răcneau ca niște fiare sălbatice: „Vine Mirele, la 22 Octomvrie 1844, ieșiți spre întâmpinarea Lui. 1*. Numai câteva zile ne desparte de acest eveniment!“ 2* Iar cu limbile lor veninoase încordate pentru minciuni, aruncau cu repeziciunea unui arc extraordinar de încordat și tăetoare „ca un briciu ascuțit“ 3*, puhoae de otrăvă, în inimile oamenilor. Cu înșepăturile lor înfiorătoare au otrăvit peste unasutămii de persoane. Acestea și-au vândut averile, iar banii i-au dat îngerilor adventiști.

Ca să ne putem convinge mai bine că prorocii mincinoși își bat joc de oameni, vom cita câteva cuvinte ale Domnului Hristos și ale Apostolilor, apoi vom asculta explicațiile făcute de ei, oamenilor pe cari i-au putut zăpăci.

Textul biblic zice: „Intru acelas s'au apropiat ucenicii la Isus zicând: „cine este mai mare întru împărăția cerurilor?“ Și chemând Isus un prunc, l-a pus în mijlocul lor și a zis: „adevăr zic vouă de nu vă veți întoarce și să fiți ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor“ (Matei 18,1-3).

Wolff și Miller cu întreaga droaie de îngeri adventiști au învățat pe oameni că ei vor fi mai mari decât creștinii înainte de ei în împărăția cerurilor, dar ca să poată ajunge acolo, trebuie să creadă textul din

Matei 18,1-6 în mod liberal și să facă așa.

Iată în ce hal i-au adus pe bieții adventiști: „Ei — advdntiștii — se târau pe patru labe ca și copiii pe pământ (pe jos), deavalma, cu grămada, prin casele lor, pe străzi, peste poduri și chiar prin casele lor de rugăciuni“ zicând că, „așa zice Domnul Hristos să facem“ 1*. Acum să ascultăm explicațiile sfințului apostol Pavel și ale Domnului Hristos cum să fim: „Să fiți (copii) curați față de rău“ 2* adică „fără răutate ca și porumbeii“ 3*. Când preoții le arătau aceștea, „adventiștii se înfuriau și lepădau orice sfat“ 4*. — 1* Solul Misionar I Nr. 1-2 pag. 30; 2* Romani 16, 19; 3* Matei 10,16; 4* Solul misionar I. Nr. 1-2 pag. 30.

„In cele din urmă a sosit ziua de 22 Octomvrie 1844“ 1*. Iar adventiștii așteptau cu mare bucurie momentul cel mai fericit, să fie primiți cât de iute în societatea Maestrului lor divin și al îngerilor sfinți. 2* Ei s'au adunat într'o liniște aproape fără suflare în casele lor de rugăciune, cu deplină încredere că în

orice moment ce vine, vor auzi „glasul Arhanghelului și al trâmbiței lui Dumnezeu“ și să vadă cerul strălucind de mărirea viitorului lor Rege“ 3*: 1* Solul Misionar IV. Nr. 3-4 p. 46 III; 2* Marea luptă 477 III. p. u.; 3* Solul Misionar IV. Nr. 3-4 p. 47 I.

Întreaga ziua de 22 Octomvrie 1844 s'au rugat bieții adventiști cu inima înfocată să vină Domnul Hristos și să-i ducă cer, zicând: „Vino, Domne Isuse! vino curând!“ 1*. Dar încet, încet, au trecut secunde, minutele, orele, și în cele din urmă a apus și soarele la orizontul de Vest, iar ziua 22 Octomvrie 1844 a trecut fără să fie măcar cel mai mic semn de apariția Domnului Hristos. Umbrele nopții s'au răspândit ca un giulgiu peste lume și cu ele o durere nemaipomenită de mare, a străpuns inimile sârmanilor adventiști. Din nou a venit peste ei un nour întunecos, iar ochii lor obosiți plini de lacrimi, și slăbiți de durere, au căzut la pământ și astfel au rămas în cea mai neagră și mai mare jale sufletească 1* Marea luptă 477 III.

PROGRAMUL

Rânduelilor bisericesti la Sfânta Mănăstire dela Nicula cu prilejul marelui pelerinaj la praznicul Sfântei Măriei-Mare în anul 1938

Vineri în 12 August la orele 7 seara: *Paraclisul Maicii Domnului*. Predică pâr. ieromonah *Mihail Fogăș*. Sărutarea Icoanei. Pelerinii sosiți au prilejul de a se spovedi.

Sâmbătă în 13 August. Dinineța la orele 7 prima Sfântă Liturghie în Mănăstire, începerea spovedaniilor. Predică pâr. *Ioan Rusu* din Nicula.

La orele 9 a doua Sf. Liturghie: Predică Pâr. *Tertulian Mleu* din Feldioara. Sărutarea Icoanei, Spovedaniile credincioșilor în scaunele de mărturisire din Mănăstirea cea mare și din afară de mănăstire. — În Mănăstirea cea mică se vor ceti: Rugăciuni pentru boșnavi, masluri cu 1-3 preoți ori și cu 7 preoți, Paraclise, Parastase pentru morți, Deslegări pentru vii și morții, în tot decursul zilei, precum și în zilele următoare..

La orele 4 după amiază *Vecernie* la altarul din afară a Mănăstirei, Predică pâr. *Paul Boca* din Ghirelt apoi Spovedanii etc.

La orele 6 p. m. *Paraclisul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu* la acelaș altar din afară. Predică pâr. Egumen *Leon I. Manu*. Înconjurarea de 3 ori a Mănăstirei, cu mai multe cântări în cinstea Precuratei Fecioare Maria. Intrarea în Mănăstire, rugăciunea dela sfârșitul Paraclisului, cântări.. Sărutarea Icoanei.

Pelerinii cântând înconjoară toată noaptea Mănăstirile.

Duminică în 14 August. La orele 6 dimineța se vor sluji deodată 2 Sf. Liturghii, una în Mănăstirea cea cea mare. Predică pâr. *George Mânzat* din Dej iar cealaltă la altarul din afară a Mănăstirei. Predică pâr. *George Neamțu* din Hăjdate. Cuminecarea celor mărturisitori din câte 2 sfinte Potire.

La orele 8 Utrenie, apoi Sf. Liturghie la altarul din afară. Predică pâr. *Dr. Viotor Bojor* canonic. Cuminecarea din mai multe Potire. — Spovedanii.. Masluri etc.

La orele 11 la acelaș altar încă o Sf. Liturghie. Predică pâr. *Cornel Papiu* din Orman. Cuminecarea din 2 sfinte Potire.

La orele 4 p. m. *Vecernia cea mare* a praznicului la altarul în liber Predică pâr. *Dr. Vasile Dancu* profesor Cluj, Spovedanii etc.

La orele 6 p. m. *Paraclisul*, Predică despre praznicul Adormirii Maicii Domnului pâr. *Iosif Demian* arhidiacon on. Călinești—Satu-Mare.

Înconjurarea de 3 ori a Mănăstirei și celelalte ca în 13 August.

Luni în 15 August. La orele 5 dimineța se vor sluji iarăși 2 sfinte Liturghii deodată, ca și în 14 August, cuminecându-se cei mărturisitori din câte 2 sfinte Potire.

La orele 8 așteptarea Preasfintei Sale Domnului Episcop. Imbrăcarea Arhierelui cu epitrahil și mandie, intrarea cu procesiunea în Mănăstire, rugăciunile de începătură a Sf. Liturghii înaintea Iconostasului, Sărutarea Icoanei făcătoare de minuni. Ieșirea în procesiune la altarul din afară în liber. Imbrăcarea Episcopului în odăjdiile pentru slujirea Sf. Liturghii arhieresti. După Evanghelie predică Prea Sfinția Sa Domnul Episcop. După Heruvic sfințire de preoți, Impărțășirea credincioșilor. — La sfârșitul Liturghiei înconjurarea Sfintei Mănăstirii; stropirea cu apă sfințită în vremea înconjurării. Intrarea la Icoana Maicii Domnului, rugăciuni și cântări înaintea Icoanei. — Imbrăcarea Arhierelui în epitrahil și și mandie, petrecerea lui în procesiune până la locuința,

Recepții, audiențe la Arhieru.

Sf. Mănăstire Nicula la 12 August 1938

Pâr. LEON I. MANU
Egumenul Sf. Mănăstirii

Plaga umanității

Von der Hayden, medicul Indiilor olandeze, remarcă într'una din lecțiile sale că „Indigenul atins de malarie, pareleneș atunci când în realitate este bolnav”. Astfel se pune una din cele mai grave probleme care se impun atenției guvernului țării bătute de paludism. Indigenul atins de paludism se simte slab și bolnav și nu se poate în aceste condițiuni să-și îndeplinească munca sută la sută.

Ceiace este valabil pentru indigenul Indiilor olandeze, este de asemenea valabil și pentru muncitorul al Americii de Sud, a celui din Indiile britanice, Indochine, etc. Dr. Hariharem a recunoscut că într'o țară de paludism, îngrijirea unei plantații care ar putea fi executată de 200 muncitori sănătoși, necesită în realitate 300 de lucrători. Dr. G. S. Morin ajunge la aceiași concluziuni.

Țările tropicale dacă nu se apără contra paludismului, nu se pot menține economiceste în fața țărilor sănătoase. În 1923 s'a calculat în Rusia, că numărul zilelor de muncă pierdute din cauza paludismului se ridică aproape la 112 milioane și jumătate. În Italia s'a pierdut aproape 10 milioane de zile pe an și un milion de hectare rămâne în paragină.

Un afiș de propagandă italiană conține următorul text: „Paludismul este ca o lipitoare nesățioasă care se hrănește cu cel mai bun sânge al poporului”.

Comisia de paludism a Societății Națiunilor, care se ocupă cu problemele ridicate de această boală, recomandă ca rezultat al cercetărilor sale, tratamentul rapid cu chinină, ca cel mai bun mijloc de-a combate paludismul.

Intr'adevăr, acest tratament constituie în raport cu cel vechiu, o metodă superioară, care consistă în a prescrie bolnavului de-a lua 1-1,2 grame chinină pe zi, timp de 5-7 zile, fără cure complementare. Pentru profilaxie, Comisia recomandă o doză zilnică de 0,4 grame în tot timpul perioadei paludismului.

ANUNȚ

Cele două Licee Comerciale, de băieți și fete din Blaj, singurele școli confesionale de acest fel dela noi din țară, vor funcționa în anul școlar 1938-39 cu clasele I-III, și V-VIII. Amândouă aceste licee sunt prevăzute și cu internate. Mult onorații purtători ai oficiilor parohiale sunt rugați să binevoiască a îndemna pe credincioșii lor să-și înscrie copiii cu preferință la aceste școli. Condițiile de primire se pot cere dela direcțiunile respectivelor licee.

Sfințire de biserică

Comuna Feiurdeni în ziua de Sâmbătă și Duminecă 6 și 7 Aug. a fost leagănul unor serbări religioase, de o frumusețe rară.

În prima zi locuitorii îmbrăcați în haină de sărbătoare cu un fast deosebit au primit pe Excelența Sa Episcopul Dr. Iuliu Hossu, la marginea satului, purtându-l în carul cu 12 boi înpodobit de covoară lucrute de mâinile harnicelor țărance și înconjurat de călăreți în costume naționale până la biserică, care trebuia sfințită, unde a făcut vecernia.

A II-a zi, Duminecă, din mijlocul zorilor satul a început să răsună de cântările peregrinilor care au venit din toate comunele din jur.

Frații din asociația religioasă a Ordului al III-a al St. Francisc de Asissi din Cluj în frunte cu prapori și sub conducerea părintelui V. Chindriș, în cântări de laudă au străbătut calea peste dealuri în peregrinaj până

la biserică din această comună, unde au asistat împreună cu no-roadele adunate, la liturghia de consacrare care a început la ora opt în biserică nouă și care s'a continuat pe urmă afară în grădina bisericii sub cerul liber.

În timpul liturghiei, au fost ridicați 5 ipodiaconi la treapta de diaconi iar la sfârșitul liturghiei I. P. S. S. Dr. Iuliu Hossu a botezat trei copii a unui fost pocăit care a venit la legea Domnului, după care a dat mulțimei binecuvântarea Prea Fericitului Părinte.

După liturghie a fost sfințită „Calea Crucii” din jurul bisericii ca să servească credincioșilor veniți spre închinare, în pelerinaj, la înălțatea Sf. Cruci, în fiecare an.

După masă, tinerimea feurdeană a făcut un teatru cu o piesă religioasă pentru care I. P. S. S. Episcopul a avut cuvinte de laudă, spre cinstea conducătorilor.

Hazuri

LA TEATRU

— Vă rog, dați-mi un bilet în rândul al II lea.
— Pentru reprezentația de 10 Maiu?
— Nu, pentru mine.

AJUTOR

Domnul:
— Incă nu-i gata masa?... că-i ora să merg la serviciu.
Servitoarea:
— Domnule, te rog să mă ierți că am întârziat, căci astăzi iară mi-a ajutat cucoana dumneavoastră!...

CONSULTAȚII GRATUITE

Domnul Vasilică întâlnește pe doctorul Todoran pe stradă și îl oprește zicându-i:
— Doctore, nu știu ce am, nu mă simt bine. Așa pot să mă mișc de obosit ce sunt... Spune-mi, te rog, ce să iau?
— O birjă.

PAGUBĂ

— Vezi dacă te bați toată ziua cu copiii, o pățești: azi te-au bătut de ți-ai pierdut și doi dinți.
— Nu i-am pierdut, sunt în buzunar.

DEGEABA

— Bade Ioane, de ce nu acoperi casa? că vezi cum plouă în ea.
— Cum s'o acopăr, acuma pe ploaie?
— Nu zic s'o acoperi acuma când plouă; ci când s'o face vreme bună.
— Atunci degeaba o acopăr că tot nu plouă înăuntru.

ÎNTR'UN RESTAURANT

Clientul. Domnule, se poate una ca asta să-mi dați triptură a cărei carne-i stricată,
Patonul. Dar ce voiți să fac cu ea, s'o mănânc eu?...

DOARME DE 235 DE ZILE.

În Bulgaria un cetățean cu numele de Stilo Palvov, s'a culcat în luna Decembrie anul trecut și văzând căsăniile lui că a doua zi nu se scoală ca să meargă la serviciu, s'au dus ca să-l trezească. Dar înzadar, căci n'au putut.

Degeaba au chemat doctorii ca să-l vadă ce are și să-l trezească, căci el a continuat să doarmă. Din când în când el era mai treaz și atunci a-i lui îl hrăneau. Și așa a dormit până acum vreo două săptămâni, de s'a dus vestea și povestea.

A MURIT DIN BĂUTURĂ

Un funcționar din București cu numele Mihai Vasile, a fost și el ca și domni, pela băile Cămină care nu sunt la mare depărtare de orașul Cluj și acolo întâlnindu-se cu niște prieteni s'a apucat de băutură golind o grămadă de sticle.

Rupt de beat a plect ca să aștepte trenul ce merge spre Boj și s'a așezat pe o bancă în sala de așteptare căci nu-l mai ținea picioarele.
Sa așezat și așezat a fost pe veci... căci băutura care a bătut-o l-a înăbușit.

Școală care face cinste Clujului.

În Strada Nicolae Iorga Nr.8 este o școală primară și grădiniță de copii mici ce poartă numele de Școala primară a „Maicii Domnului”.

Surorile care conduc această școală nu urmăresc altceva decât a da copiilor o educație aleasă făcând din ei cetățeni buni și cu frica lui Dumnezeu.

Părinții care doresc ca copiii lor să fie crescuți, educați și instruiți în mod ireproșabil cum sunt crescuți copiii care urmează această școală, să se grăbească a-i înscrie la această aleasă școală cât și la grădiniță. Ambele conduse de surori române dintre care sunt și Comandante Străjere.

Taxele sunt tot aceleași ca anul trecut.

Taxa de înscriere este de 200 Lei. Taxa anuală este de 2700 Lei.

Școala se conformează intru totul programei Statului, având în plus I. franceză obligatorie la grădiniță cât și la școala primară.

Nu vă pierdeți timpul!

căutând în ziare și reviste articole cari pomenesc numele dvs. sau tratând problemele cari vă interesează, căci o instituție specială creată și bine organizată pentru aceasta

poate face acest lucru mai bine și mai

eficient ca dvs.

„Serviciul Gazetelor”

Agenție Internațională de presă și publicitate

BUCUREȘTI, str. Sf. Constantin 24

telefon 3-16-15.

urmărește tot ce se publică în cele circa 1400 publicații din România, iar prin intermediul celor 102 agenții similare din străinătate, tot cese scrie în presa din toată lumea și procură tăeturi de presă asupra oricărei personalități sau subiect.

Cereți telefonic sau în scris prospecte lămuritoare sau o probă gratuită de o săptămână, indicând subiectul care vă interesează.

POȘTA GAZETEI

Am primit și chităm cu mulțumire următoarele abonamente sosite dela ultimul număr până la 9 August 1938.

Cluj câte 100 Lei: Dr. Augustin Ungur; și Emanoil Pleșa, Iosif Câmpeanu 125 Lei. — Petru Băraianu 50 Lei.

Provincie câte 100 Lei: David Deac—Gherla. — Câte 50 Lei: Dumitru Tiberiu — Turulung și Vasile Prunar — Cătina Avram Ana — Borșa 40 Lei.

Trubite creștine

Povățuitor bun pe calea mântuirii poți avea citind în fiecare săptămână gazeta „VIEȚA CREȘTINĂ” care apare în Cluj Str. Chintăului 51.

Prețul abonamentului pe un an este numai 100 Lei, care se poate plăti și în două rânduri.

Grăbește ați procura această gazetă, care este o adevărată comoară și care n'ar trebui să lipsească din nici o casă creștinească.

